

Sajtóközlemény

Kiadja: Budapesti Metropolitan Egyetem
Budapest, 2019-12-20

Ne döntsünk a gyerek helyett a továbbtanulásról

A végzős középiskolásoknak hamarosan döntést kell hozniuk arról, merre folytatják tanulmányaikat. Ez a kamaszok és a szülei számára bizonytalansággal és szorongással járó folyamat, így gyakran szeretnék minél hamarabb meghozni a döntést, pedig korántsem rövid és egyszerű feladat megtalálni a ténylegesen megfelelő irányt.

Szülőként úgy érdemes erre gondolnunk, mint egy olyan döntéshozási folyamatra, amelyben a szülő a kísérő szerepét tölti be. A túlzott nyomás és az érdektelenség az a két attitűd, amelyet érdemes elkerülnünk. Mindkettő negatívan hat és akadályozza a gyermeket abban, hogy megfelelő mélységű és megfontoltságú elhatározásra jusson. A legmegfelelőbb az, ha segítjük gyermekünket saját döntése meghozatalában és az odáig vezető út megtervezésében. Nem érdemes viszont helyette választani, vagy akár csak sugallni, mit várunk el tőle, mert azzal valójában kompetenciaérzetét csökkentjük.

„Ha a gyermeknek határozott elképzelése van arról, mivel szeretne foglalkozni, bátorítsuk, hogy minél alaposabban nézzen utána, mivel jár az a továbbtanulás, képességek elsajátítása terén. Segítsünk neki megvizsgálni, választandó hivatása mennyire illeszkedik személyiségéhez, értékrendjéhez és azokhoz a célokhoz, amelyeket maga elé tűz az életben – mondta Kovács Orsolya tanácsadó és iskolapszichológus, a BeBalanced Tanácsadó Központ vezető pszichológusa. – Hívjuk fel a figyelmét, ha mindebben ellentmondások lehetnek. Érdemes arra biztatnunk, hogy keressen magának mentort, aki hasonló területen már a kezdetektől navigálhatja.”

Ha a kamasznak egyáltalán nincs elképzelése arról, merre indulna, nyugtassuk meg, hogy ez egy izgalmas önismereti folyamat, amelyben felfedezheti érdeklődési területeit és saját képességeit. Számos nyugati országban elfogadott, hogy a középiskolás évek utáni évben a fiatal egy évet kihagy, amelyben dolgozik, hogy közben letisztuljanak elképzelései, miközben gyakorlati képességeket is elsajátít. Azzal sincs baj, ha valaki csak élete későbbi szakaszában talál rá a számára megfelelő pályára, vagy időközben módosítja az irányt. Érdemes saját elakadásainkat is felhozni példának, elmesélve kudarcainkat és sikeres megoldásainkat egyaránt.

A pályaválasztás végigkíséri a személyiségfejlődést, és sokaknál csak a középiskola után, a húszas éveikre alakul ki annyira stabil identitás, hogy az megfelelő hivatás választásában öltön testet. Emellett a munkaerőpiacon is egyre gyakoribb, hogy valaki akár többször is szakmát vált élete során. A továbbtanulásnál célszerű ezért olyan egyetemet választani, ahol több irányba indulhatunk, és amely a szaktudás mellett a megszerzendő képességekre is nagy hangsúlyt helyez. Mindezek egy karrierváltásnál is jól jöhetnek. *„Már az egyetemi évek alatt érdemes tisztában lenni erősségeinkkel, és tudatosan építeni énmárkánkat. A METU ezért nagy hangsúlyt helyez a személyes márka fejlesztésére – mondta Dr. Bachmann Bálint, a Budapesti Metropolitan Egyetem rektora – myBRAND elnevezésű oktatási módszerünkkel a hallgatók az egyetemi évek alatt megismerik és folyamatosan monitorozzák kompetenciáikat, és ezekből – az elsajátított tudással együtt*

– portfóliót alakítanak ki, ezáltal reális képet kapnak saját teljesítményükről, így erős és hiteles énmárkával léphetnek a munkaerőpiacra.”

Tipikus hiba, ha azt javasoljuk a gyermeknek, hogy lépjen a nyomdokainkba, anélkül, hogy valóban megismernék az ő vágyait, az pedig szintén, ha saját nem megvalósított vágyainkat akarjuk általa létrehozni. A legtöbb esetben ezt kimondani sem szükséges, hiszen a kamasz a szülők burkolt megjegyzéseiből is érzi az elvárásokat.

„Egy fiatal, 19 éves nő kliensem alvási paralízissel fordult hozzám. Alvás után többször előfordult, hogy nem tudott felkelni, és bár tudatilag ébren volt, a testét percekig nem volt képes megmozdítani – mondta el Kovács Orsolya. – Beszélgetéseinkből kiderült, hogy olyan továbbtanulási irányba kényszerítették szülei, amiben bár ügyes volt, és édesapja munkáját vihette volna tovább, valójában egyáltalán nem érdekelte, de ezt nem merte vállalni szülei előtt. Ehelyett tünetet fejlesztett ki, ami sok szenvedést okozott neki a hétköznapi életben. Miután képes lett konfrontálódni a szüleivel, és saját választása irányába indulni, orvos helyett újságírónak tanulni, teljesen megszűntek panaszai.”

A szülői nyomás olyan súlyként nehezedik rá a gyermekre, ami nem engedi számára, hogy saját preferenciái és képességei reális felmérése mentén hozzon döntést, ami előbb vagy utóbb elakadáshoz fog vezetni az életében. Van, aki erre már a húszas éveiben rájön, de az is gyakori, hogy sokan a negyvenes évei közeledtével ismerik fel, hogy nem a saját útjukat járják.

További információ:

Varga Dóra

+36 1 920 1817

+36 30 857 8179

dvarga@noguchi.hu

A Budapesti Metropolitan Egyetemről

A Budapesti Metropolitan Egyetem (METU) Magyarország legnagyobb magánkézben lévő felsőoktatási intézménye. A METU-n 2 karon, 4 fő képzési területen folyik képzés: kommunikáció, üzlet, turizmus és művészet. A folyamatosan bővülő magyar és angol nyelvű kínálatban jelenleg 33 alapszak, 25 mesterszak, 20 szakirányú továbbképzés és 7 felsőoktatási szakképzés közül választhatnak az egyetem iránt érdeklődők. A Metropolitannek jelenleg közel 7500 hallgatója van, akik 2011-től már nemcsak a fővárosban, hanem Hódmezővásárhelyen is folytathatják tanulmányaikat. Az intézmény 2001 óta meghatározó és dinamikus fejlődő szereplője a hazai felsőoktatásnak. Képességfejlesztő tréningrendszere egyedülálló. A METU jelenleg közel 200 külföldi intézménnyel tart fenn partnerkapcsolatot.